

Abonamentele

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiiu, 21 Februarie st. v.

Domnul Coloman Tisza, președintele consiliului de ministri și ministrul de interne al Ungariei, este pe lângă toate celelalte și om de spirit.

Și îi șede bine unui om de stat să fie totodată și om de spirit.

Mai ales în zilele noastre, când toate treburile se pun în parlament la cale și ministrul are între altele și datoria de a sta de vorbă cu deosebitele soiuri de oameni ce i se trimit drept deputați în sfatul țerii, spiritul e o adevărată comoară necesară pentru deosebitele soiuri de ministri constituționali.

Căci de multe-ori se poate întâmpla, că ministrul nu poate ori nu știe să se pronunțe lămurit asupra vre-unei chestiuni, și atunci n'are decât să facă spirit, pentru-ca atenta majoritate să știe, că trebuie să-l aplauzeze.

Domnul Coloman Tisza, om cu practică îndelungată, — deci ani trecuți! — o știe aceasta și de aceea face spirit, când n'are ce să facă.

Unul dintre reprezentanții trimiși în dietă de Sași, dl Steinacker, vorbind despre politica urmată de guvern față cu „naționalitățile“, a reprobat mania cercurilor guvernamentale de a insinua mereu, că opozițiunile naționale urmăresc tendințe îndreptate contra întregității statului și a reamintit proverbul german, cunoscut altfel și Maghiarilor, că „nu e bine să-l zugrăvesci pe dracul pe părete“.

Noi Românii nu avem acest proverb, avem însă altul analog, care ține, că: nu scapi de primejdia, de care te prea temi.

Onorabilul deputat al Cisnădiei avea toată dreptatea să le reamintească cercurilor guvernamentale acest proverb.

Dacă ți cu ți ni se spune din cel mai autorizat izvor, că Slovaci, Croați și Sârbii conspiră cu Slavii, ear' noi Românii conspirăm cu România în vreme-ce Germanii conspiră cu Germania contra statului ungar, anevoie se va produce în opiniunea publică a Europei un curent de încredere față cu statul nostru atât de îndesuit de conspiratori.

Cu atât mai puțin se va produce în noi înșine această încredere.

Cum cere guvernul, cum cere opinia publică a Ungariei, ca noi, de exemplu, să cultivăm în Români spiritul de ordine, când ei află în fiesce-care ți din rostul ministrilor ori de prin diarele maghiare, că Slovaci, Sârbii, Croați și Germanii conspiră cu străinătatea contra statului ungar? E oare cu putință, ca prin aceasta să nu se producă și în Români dispozițiunea de a conspira și ei cu cineva? Se poate oare, ca Românul să nu-și țină în cele din urmă: statul acesta în curând va peri; ni-o spun aceasta chiar ministri; ni-o spun chiar diarele maghiare! — Înzadar ne silim noi să-i convingem, că nu este așa: nu avem și nu putem avea autoritatea, pe care o are guvernul el însuși.

Cum răspunde acum d-l Coloman Tisza la obiecțiunea ce i s'a făcut?

Nu zugrăvesc, — ține el, — pe dracul pe părete, ci îl apăs de părete, îl strivesc de părete.

Acest „îl strivesc de părete“ e deasemenea un „dicton“ german, și spiritul ar trebui să consistă în aceea, că la dicton tot cu dicton se răspunde.

Vorba e numai, că răspunsul se potrivește ca nuca în părete.

„An die Wand drücken“ va să țină pe românesc a-l căpuși pe cineva, a-l strîmtora, a-l apuca la colț, ori, mai drastic, a-l băga în draci.

Se întrebunțează această țicitoare, când îl prinți pe cineva cu ocaua mică, îl iai de scurt și îi ții: „Acum stăi, nenisorule, că avem o vorbă la olaltă!“

De aceasta însă nu putea să fie vorba, Dl Steinacker îi făcuse guvernului anume imputarea, că spărie lumea cu pericolele închipuite, că face ca și copilul din fabulă, care striga mereu, că a venit lupul, până-ce lumea, când a venit în adevăr lupul, nu l-a mai creșut.

La această întrebare ministrul nu putea să răspundă decât una dintre două: ori, că rău se face, când se vorbește despre nisele conspirațiuni, care nu există, ori că există în adevăr acele conspirațiuni, că este informat despre ele și le va suprima.

În loc de aceasta el se fâlește, că ne va „strivi de părete.“

Și cum adevărat?

Am dori să știm, unde oare și când guvernul i-a prins fie pe Slovaci, fie pe Sârbi, fie pe Români ori Germani cu ocaua mică? unde și când a dat de urma vreunei uneltiri țesute în taină? Unde și când a avut ocaziune de a ne ține: Ean stăi acum, nenisorule, că am o vorbă cu cinstita față a d-tale! — Nici odată și nicăiri!

Și-a făcut guvernul câte odată spaimă din senin, ne-a insinuat uneltiri secrete, a căutat titluri de a ne băga în colț, dar' a rămas totdeauna de rușine.

Căci n'avem nevoie să facem în taină ceea-ce voim să facem, nu, pentru-că scopurile ce urmărim nu sînt încă de acelea, pe care oamenii cu minte le urmăresc în taină, și nu mai ales, pentru-că nu avem de cine să ne temem. Croați fac ce fac pe față, și ori cât de strînic ar fi dl Tisza, când am avea și noi să facem ceva analog cu ceea-ce fac ei, tot pe față am face-o. Căci ne aflăm într'un stat, în care majoritatea cetățenilor conspiră contra minorității, cel puțin așa ni se spune din cel mai autorizat izvor.

În ce consistă strășnicia d-lui Coloman Tisza? cum și la ce ocazii știe energicul ministru să-și arete atotputernicia.

În Sibiiu se proiectează un banchet.

Dl Tisza e mare și tare și ne dovedește, că poate să ne oprească banchetul, patrulele de gendarmi se preumblă pe uliță, chiar trupele din garnizoană sînt poate conșignate, — și patria e salvată.

Se răspândește vorba, că în munții Abrudului urmașii celor căzuți în război dela 1784 vor să serbeze parastas pentru odihna sufletească a părinților lor.

Măsuri severe! Toată gendarmeria pleacă la fața locului, solgăbrazii stau în picioare, chiar trupe se conșignează, — și patria ear' e salvată.

Mai mult!

Li se dă celor doi Metropoliți români ordin să intervină cu toată energia, ca să nu se facă prin biserici „manifestațiuni politice“, ceea-ce nici n'a intenționat nimeni, și pune astfel pe capii bisericesci în o pozițiune falsă față cu credincioșii păstoriți de dinșii.

Aceasta va să țină apoi energie guvernamentală.

Dl Coloman Tisza are o deosebită slăbiciune de a da porunci și de a arăta, că poate dispune de forța publică fie chiar și în nisele împregiurări, în care nu are nici cătuși de puțină trebuință de a recurge la ea.

Prea bine! Poate să o facă! E însă și un lucru supărător la mijloc.

Astfel oamenii încetul cu încetul se deprind a sta față în față cu puterea publică și iau înclinarea de a nu mai ceda, când nu se află destule baionete în fața lor.

Un ministru, care nu e numai om de spirit, ci totodată și om de stat, nu uită însă nici odată, că sînt împregiurări, în care nu-i stau destule baionete la dispozițiune, și caută să-și câștige la timp, pentru asemenea împregiurări, inimile oamenilor.

Înzadar se încrunță puternicul ministru astăzi, căci nu ne trece prin gând să ne spărim, din contră, cu o vorbă bună poate că ne-ar lua mințile, căci mult face o vorbă bună rostită de un om de spirit, care e totodată și ministru omnipotent.

O nedumerire.

„Gazeta Transilvaniei“ publică în numărul ei dela 4 Martie st. n. următoarele:

Mare bucurie pe „Ellenzék“, că a descoperit „un groaznic complot“, ce se clocește — pe hârtie. Eată ce scrie în această privință: „Așa dară sînt iredentisti români. Și România are elemente subversive și încă într'un număr suficient. Comunismul și socialismul și-au ridicat acolo capul și pregătesc neplăceri guvernului. Acestor elemente le merge de minune în mlaștinile societății României, ele se înmulțesc ca insectele în apă stătătoare. Cetățenii României se bucură de o întinsă libertate, dar' această libertate o folosesc dușmanii statului și ai societății cu mare succes. Un articol din cele mai recente numere ale „Tribunei“ lămurește aceasta; ea ne deschide ochii, ca să putem vedea limpede. Sîntem datorii a-i mulțumi pentru aceasta și îi exprimăm mulțumirile noastre. Ce ține „Tribuna“? Constatază, că în România există rele socialiste, elemente de distrugere, cari sînt dușmane constituțiunii României. Din toate unghiurile lumii caută vagabundii, masele nemulțumite, flămânzii leneși acest stat, se împărtășesc de libertatea oferită și întemeiază societăți secrete. Ei folosesc terenul politice urmate de unii oameni ai Românilor din Ardeal, pentru a produce cu ajutorul acestora o ruptură între România și Ungaria. „Tribuna“ biciuiesc aspru aceste elemente și condamnă pe Românii emigrați în România, cari se unesc cu oamenii destructori.“

Sîntem în adevăr mișcați de atențiunea colegială a fraților dela „Gazeta“;

am dori cu toate aceste să știm un lucru: De ce oare, când e vorba de ceea-ce am ține noi, simpaticiile nostri colegi nu citează cuvintele noastre, ci ne prezintă în haina, în care un țiar maghiar ne-a prezentat publicului maghiar?

Aceasta ne-ar putea împinge la presupunerea, că pentru colegii nostri nu este important ceea-ce am ține noi, ci efectul, pe care ar putea să-l producă asupra publicului ceea-ce un țiar maghiar ține că am ține. Ori și cine, punând cele ține de noi alături cu cele reproduse de „Gazeta“ după țiarul maghiar, se poate convinge, că este multă rea credință în această atențiune colegială, fiindcă noi nu am ține ceea-ce țiarul maghiar spune că am ține și îndeosebi nu avem darul de a ști să ne folosim de terminii nespelați și de a găsi tonul ordinar, cu care ne prezintă „Gazeta“ după țiarul maghiar.

Dar' nu aceasta e nedumerirea noastră.

Am dori să știm, și este un interes public să știe, dacă „Gazeta Transilvaniei“ are ori nu vederi lămurite asupra chestiunii, pe care o atinge prin cele reproduse din „Ellenzék.“ Sînt colegii nostri de părere că bine fac, ori sînt și ei de părere, că rău fac aceia dintre frații nostri emigrați în România, care lasă să se acrediteze fama, că sînt uniți cu așa numiții „socialisti“, că fac cauză comună cu elementele subversive, care abuzează de nemulțumirile ivite în societatea noastră spre a-și propaga „ideile“ și nu se sfiesc a declara, că le este indiferent, dacă vor fi Români ori nu cei ce stăpînesc pămîntul acesta? Am mai dori să știm, dacă este ori nu și după părerea colegilor dela „Gazeta“ bine, ca să se creadă, că și noi, oameni de ordine ce sîntem, avem relațiuni cu acei „socialisti“, ori avem destule motive binecuvîntate de a ne lăpăda de dinșii? și de a stăruia, ca frații nostri emigrați în România să se lapede și ei?

Nu ne îndoim, că frații nostri dela „Gazeta“ vor fi avînd vederi lămurite în chestiunea aceasta, și am avut destule ocazii de a ne convinge, că nu le lipsesc nici curajul opiniunilor: sîntem dar' convinși, că ei ne vor scăpa din nedumerirea, în care ne aflăm.

Noi sîntem mărginiți în lucrarea noastră prin programul stabilit în conferința dela Sibiiu: l-am primit, ne-am angajat a-l susține și nu ne putem abate dela el.

Colegii nostri dela „Gazeta“ au o pozițiune mai independentă: ei pot să susțină ori să combată fără de nici o restricțiune, după cea mai bună convingere a lor. Se poate dar', că ei nu admit acel program în toate amănuntele lui, că merg în unele privințe mai departe, decât a mers conferința, că sînt poate chiar de părerea, că dacă Aradianii cu acel program au putut să facă cauză comună cu guvernul, Brașovenii tot cu acel program pot să facă cauză comună cu „socialistii“, ce constituiesc comitete „iredentiste“ sub protectoratul unui Prinț oare-care: trebuie să ni-o spună, dacă sînt de aceste păreri și să-și propage ideile, pentru-ca o viitoare conferință să modifice programul în sensul vederilor lor.

Ear' dacă nu sînt de aceste păreri, atunci — să o spună și asta, pentru-ca oamenii să nu rămână în nedumerire asupra întrebării: Ce vrea „Gazeta“?

Revistă politică.

Sibiu, 20 Februarie st. v.

Proiectul de lege pentru reforma casei de sus a trecut ieri și prin a treia cetire în casa de jos a dietei ungare. În ședința de astăzi se pertractează proiectul pentru cultivarea mătăsei, mâne proiectul pentru regularea secțiune Dunării „Dévény-Duna-Radvány“, și pe săptămâna viitoare va veni pe tapet proiectul despre pensionare.

Desbaterea bugetară în parlamentul austriac devine tot mai interesantă. Și aceasta provine de acolo, că apropiându-se alegerile pentru „Reichsrath“ pe noul period de șase ani, adică pe 1885—1891, partidele parlamentare se folosesc de privilegiu, spre a arăta, care le va fi atitudinea în viitor. Așa partidul constituțional a declarat, că nu va intra în negoțări cu ministrul Taaffe, și cu Cehii încă numai atunci va fi inclinat a se împăca, dacă guvernul actual nu-i va sta în cale. Nemții liberali vor rămâne și pe următorii șase ani în opozițiune, și sunt hotărâți a se forma în partidă națională germană. Tot astfel s'au declarat partidele din dreapta, și anume clericali, că ei vor rămâne pre lungă guvern și pe viitor, Cehii vor susține dreptul public ceh în direcțiune autonomă, vor născuți spre egala îndreptățire a naționalităților și vor respecta dualismul. Polonii asemenea s'au declarat, că se vor restrânge, de a-și ajunge scopurile lor naționale în Austria și anume în „legătură organică“.

Toată desbaterea bugetară are caracterul unei lupte înverșunate între centralism și particularism, și e posibil, că în giurul acestora se vor învârti și alegerile eminente. Așa se vede că țerșioarele, cari compun Austria, voce a face din Austria un stat federativ, și încă cu ajutorul puterii guvernatoare. — Față cu toate declarările deosebitelor partide ministrul de finanțe austriac Dunajewski a făcut în numele ministrului Taaffe nise declarări de tot importante, cerând spre acest scop mai nainte aprobarea Monarhului. Dunajewski a accentuat înainte de toate, că guvernul Taaffe nu e guvern parlamentar, ci e minister c. reg. austriac, numit din grația Maiestății Sale; deci nu e efluxul nici al unui partid, nu e guvern de partid, ci față cu dorințele juste ale fiecărei partide e binevoitor, și e contrar hotărât a tot soțul de ultraism.

Dunajewski dăse, că datorința statului e, de a scuti pe singuraticile națiuni, ear' singuraticile națiuni sînt în schimb datoare a se supune statului. Nu e adevărat, că guvernul a adus

în administrație un spirit nou, întru cât satisfăceturor pretențiilor juste și până acum neglese ale popoarelor. În sfîrșit a declarat cu privire la partide, că Austria nu poate fi guvernată decâtă nici o partidă, și că nici o partidă și nici o rasă nu e competentă, de a domni în mod exclusiv.

Din aceste se vede, că principiul hegemoniei germane e șters cu desăvîrșire din Austria. Continuându-se desbaterea bugetului în ședința din 3 Martie vorbirile domnilor Herbst și Fanderlik au dat privilegiu la multe scene. Îndeosebi când deputatul Fanderlik declarase, că nu contele Taaffe, ci opozițiunea stă în calea unei împăcări, presidentul a fost nevoit a-l îndruma la ordine și a-l condamna pentru astfel de enunțări. Aceasta a produs apoi un sgomot mare în casă, și Fanderlik și-a sfîrșit discursul astfel: „Dela D-voastre nu-mi pot lua alt rămas bun, decât pe acesta: „Larevederela acele alegeri, unde va hotărî poporul!“

Cu privire la expedițiunea Italiei i-se scrie din Constantinopol diarului „Pol. Korr.“, că în cercurile turcesci cu toate, că s'a restabilit pacea diplomatică, încă tot ține mânia și neîncrederea față cu Italia din pricina eventualelor intenții ale acesteia în privința Tripolisului. În cercurile militare nu au nici o teamă; acolo se accentuează, că Turcia are atăta putere, de a apără țeara cu succes. Sub comanda lui Mehemed Zekki-Pașa a stat până acum o divisiune cu 60 tunuri, cu totul circa 12,000 oameni, cărora s'au mai alăturat în timpul din urmă încă 4 batalioane din Constantinopol și 2 din Salonichi.

Din Tonking se raportează despre nouă biruințe ale Francezilor. Așa generalul Brière raportează, că garnisoana din Thuyen-Quale a respins în 25 Februarie n. eroicesce atacul inamicului, cauzându-i pierderi însemnate. Generalul Negrier a atacat pe Chinezi, cari ope-
rau în contra „Lang-Son“-ului, i-a dărut și a luat în posesiune fortificațiunile acelor.

Voci simpatice

ne gratifică diarele maghiare mai pe fiecare zi. De astădată însemnăm vocea lui „Kol. Közlöny“, care pretinde a reprezenta guvernul. Numitul organ scrie în numărul său de azi:

„Naivitate sau cu totul alt caracter respiră din interpeleția de curînd a d-lui Vincențiu Babeș, prin care provoacă deodată pe doi miniștri: pe ministrul de justiție în afacerea procesului de presă al „Tribunei“, pe ministrul de interne în cestiunea conspirației Românilor?

„Dl deputat voiesce să mai audă odată în tot cuprinsul său în casa maghiară a deputaților renumitul articol al Tribunei, pe care cetitorii nostri l-au putut gusta la timpul său în complexul său verbal, și voiesce să scie cu deamănuntul, unde și cine au conspirat dintre Valachi în contra statului maghiar și că ce fel de pedeapsă au suferit pentru aceea?

„Ce nevinovăție sfîntă, dacă cumva întru adevăr nu e cu totul altceva...!

„A demustra cu citate repețite tonul dușmănos al presei române, ar însemna atăta, că a duce buhe la Atena. A picura în Valachi patriotism maghiar, credință față cu constituția noastră și recunoștință: Hudribas dacă ar fi în stare, care precum se scie, a știut lega o funie frumoasă din năsip.

„De aceste măiestrii dar' noi nu ne apucăm, deoarece, mărturisim cu modestie, nu ne pricepem la așa ceva.

„Aceea ne-ar plăce sincer, dacă am scie oare-cumva afla modul, cum s'ar pute vîrșea în compatrioții nostri Valachi puțină — bărbăție, nițică obline deschisă. Asupra aceleia sîntem întru adevăr curioși, când vor ajunge și ei la acel grad de dignitate individuală, în care sîntem gata a răspunde pentru faptele și cuvintele noastre cu toată bărbăția și nu negăm, nici nu mințim cu nerușinare aceea, ce am comis — după cum s'a îndătinat a o face o servitoare rea.

„Ei bine, urească din inimă, după cum fac, acest stat și această constituție maghiară, carea liberându-i din servitute, i-a făcut oameni cu drepturi personale — dar' nu nege, că au fost lingăii tălpilor guvernelor absolutiste. Bucine pe basa mistificărilor istorice și limbistice originea lor romană și barbaria maghiarimii, dar' nu uite totodată, că la timpul său s'au degradat la rolul de unelte ieftine ale germanismului, ce făcea silă Ungariei. Țină strînsuri, dar' apoi nu le mințescă; aducă concluziuni în „Julia“, dar' nu-și nimicească protocoalele; telegrafeze la Iași, Brașov, Sibiu, dar' nu defraudeze scrisorile oficiale; redeștepte-și studențimea pentru sîrbirea martirilor, dar' nu-i instrueze, ca să dea naștere nesciinței proaste ca și când nu ar fi știut nici aceea, că despre ce cestiune politică a fost în procesul de presă vorba; sîrbeze în chip de eroi naționali pe ucigașii tîlhari, dar' nu pronuncie toate de înfrățire; desprețuească serviciul public al statului maghiar, dar' nu se facă perfidi, nu lingusească pentru stoarcerea a câte unei „Zalungsbogen“. Cu un cuvînt: aibă atăta simț bărbătesc, ca să fie până în sfîrșit domni la ceea-ce fac, hotăresc, scriu și tipăresc, și să cunoască rușinea și pudoarea înfrățită, încât să roșească dinaintea lor proprie asupra fățarniciei și înșelăciunii lor proprie.

„Și d-l deputat Babeș se prefăce că nu consimte cu articolul „Tribunei“, dar' pentru aceea totuși îl laudă, îl excusă, îl înfrumusează. Pentru-ce voiesce să facă, ca lumea să creadă că el nu scie nimic despre adunări, despre conspirațiuni, când scie tot atât de bine, că și noi

scim, ceea-ce scie el și ceea-ce voiesce să suprime cu fățarnicia cutezătoare a întrebării?

„Creață că orice bărbat conșciu de sine poate încă stima, onora pe contrarul său pronunțat, sincer și cu ochi de lup; dar' se întoarce cu dispreț spatele fățarniciei servile, care dăce una și gîndesce alta, care lingusește și uresce, care conspiră și produce naivitate proastă.

„Am suferit destul cu indiferență rece, ba chiar cu indolență păcătoasă țirguirea prostului Mephisto și am cercat a-i cîvinge cu modul blîndeii bunăvoințe, că noi nu urim rasa nici naționalitatea, ci mișcările dușmănoase statului.

„Proba — se o mărturisim — nu a succed. „Ei bine se tractăm dar' cu dușmanul nemernic în mod dușmănos. Să măturăm din oficiile judecătorilor și din funcțiunile publice pe aceia, cari nu sînt adepți pe față și sinceri ai statului și constituției ungurești. Să punem de o parte teoriile liberale și să lovim cu strictețea legii pe aceia, cari sînt vrednici.

„Pe cei mascați i-am recunoscut; se le rupem mascele și se-i tractăm după vrednicia lor.

„Cine poate, se musce. Vom vedea, cine poate?“

O reuniune preoțească.

Asociațiune pentru dezvoltarea intelectuală le este neapărat de lipsă și preoților.

Biserica însăși însemnează „Societatea indivizibilă, cari se întrunesc în numele Domnului Christos.“

Biserica la popoarele culte nu mai este absolutistă, dictătoare, ci constituțională, consultătoare. Ce alta au fost și sînt soboarele bisericesci? Ce alta conține Statutul organic?

Trăim în secolul asociațiunilor, minunile acestui secol nu se puteau executa fără asociațiuni.

Preotul are preoția sufletească, adică dezvoltarea intelectuală a fiilor sei sufletești, are dar' drept chemarea și instrucțiunea: „Mergeți și învățați toate neamurile“. . . „voi sînteți lumina lumii“ prin urmare amvonul nu mai poate rămîne mut, căci în sinoadele archidieceșane s'au ridicat voci și s'au apreciat reclama lor, va urma mîne un conclus.

Spre a fi orator, a explica cuvîntul lui D-șeu fiilor sufletești amăsurat cuprinsului poșției și necesităților, e de lipsă o pregătire. Pentru pregătire trebuiesc modele, adică alte cuvîntări; trebuiesc cărți, cari dela preoții nostri în maioritatea lor după poșția lor intelectuală și materială nu le poți pretinde; este dar' neapărat de lipsă a se ține consultări, a se ceti cuvîntări de model și a se instrui în modul oratoric, aceasta numai prin asociațiune se poate. Poșția preotului față cu cultura și progresul poporului nostru față cu contactul lui cu alte neamuri și față cu spirital antireligionar ce se propagă, devine din zi în zi mai grea. El numai prin cuvînt, prin puterea de a convinge pe adversari și prin fapte umane că în timpi primitivi ai creștinătății va pute învinge și va pute fi păstorul cel bun.

Foița „Tribunei“.

Sfântul Nicolae.

de Matilda Poni.

(Urmare 2.)

Ferarul, care tocmai intra, audia cuvintele femeii lui, se puse jos par'că ar fi fost foarte obosit. Ședî mult fără să dăce un cuvînt, cu fața plecată, și numai ofta din când în când. Când s'a pus cu toții la masă el n'a mîncat nimic, apoi după-ce s'au culcat cu toții, într'un tîrziu s'au sculat binișor, s'a dus și a sărutat copiii, apoi luînd o lingură de pe poliță, a turnat tot șipușorul cel cu picături într'însa și a dus-o la gură. O mîna apucă mîna lui. Era femeia care nu dormise. „Ce ai vrut să faci?“ îl întrebă ea cu glasul răgușit de spaimă.

El tăcu. — „Ai vrut să-ți faci seamă! De ce?“ El desvîli încet mîna dreaptă.

Femeia aruncă un țipet grozav, apoi îl încongiură cu brațele ei. „Și de asta ai vrut să mori? Nu te-ai gîndit la noi?“

— „Ce pot face pentru voi?“

— „Da D-șeu nu-i? El, care te-a lovit așa de greu, crești tu că are să ne părăsească? Nu te scîrbi! D-șeu lovesce, D-șeu tîmăduiesce. Bine că ești tu cum ai fost! Vei vedea, că toate au să se îndrepte“, și ea rîdea și plîngea într'un glas.

Copiii, care se treziseră, și ei priviau cu ochi mari pe părinții lor, care se țineau îmbrățișați par'că nu se vîduseră de dece ani.

„Dî după ți trecea. Ferarul ar fi vrut să lucreze ori-ce, dar' cine îl vedea cu trei degete la mîna dreaptă, nu-l primia. Prietenii cei mulți și între ei și sora lui nu se mai arătau de când nu-i mai cinstia cu bucățele bune și cu beutură aleasă.

Un singur vecin venia și tocmai acela nu fusese nici odată la masa lor. Era un moșneag, de care se cam temeau ceilalți vecini. — Diceau multe de toate despre el, mai multe rele decât bune.

Moșneagului nu-i păsea. — El trăia cum îi plăcea. Nu făcea nimenui nici bine, nici rău, și nu avea și nu iubia decât pe un căne bătrîn și ursuz ca și el.

Dimitriță îl întâlne odată cum cărăbănia o legătură foarte grea acasă. El îl salută și apoi îi dăse: „Dă-mi voie să-ți ajut!“

— „Dar' las că pot eu“, — îi răspunse bătrînul posomorît.

— „Ești tare ostent și poți să te îmbolnăvesci.“

— „Moșneagul se opri și se părea că față lui devine ceva mai blîndă.

— „Ei, haid' de-mi ajută, voinicule!“

Ajunși la casa lui, Dimitriță voi să plece. — „Mai stăi băiețele“, — îi dăse Lazar Marin,

asa îl chema pe moșneag, și ei intrară amîndoi în căsuța cea mică, înșe curată și bine ținută. — „Eacă un mîr și 5 nuci. — Da tatăl-teu ce mai face?“

— „Tot așa“ — suspină băiatul, și fără să scie, din vorbă în vorbă, spuse moșneagului tot ce se petrecea și tot ce se petrecuse în casa ferarului.

Bătrînul Marin se uita cu ochii lui mici și pîrîndători, neclintit în fața băiatului. Apoi mișcă încet din cap ca cineva, care e mulțumit de ceea-ce a auzit.

— „Vino câte odată pe la mine“, — îi dăse la dus, și Mitriță venia din vreme în vreme, ear' moșneagul începuse să vină și el serile la ferarul.

Ce curios om era bătrînul! — Vorbăia așa de bine, și copiii ascultau povestile lui, nemîșcați, ca împetriți de curioșitate. — El umblase mult prin țeri străine și povestea de ceea-ce vîduse, apoi aducea câte o carte și le cetia din ea lucruri atît de frumoase, de le peria și somnul și foamea. Și nu numai celor mici le plăceau cetirile aceste, și ferarul și femeia lui le ascultau cu mare bucurie, și când le plăcea ceva prea mult, se întempla de rugau pe bătrînul Marin să le împrumute cartea, și ferarul, care nu mai luase vre-o carte în mîna de când eșise din scoală, o cetia, încet, încet de a doua oară. Se mirau ei singuri ce bine petreceau fără mîncări alese și

fără pahare cu vin. „Căți bani am fi putut strînge, dacă am fi fost mai cuminți!“ dăcea uneori ferarul, și bătrînul Marin zîmbia și părea foarte mulțumit de vorba asta.

„Dî după ți trecea și lucrurile din casă par'că se topiau. Toate erau atît de scumpe. Numai când vinde omul din nevoie, atunci vinde pe nimic lucrurile cele mai bune.

Într'o zi eșise Mitriță, ca să meargă la scoală, drumul său trecea pe la casa moșneagului. Drept dinaintea casei vîdî ceva negru pe pămînt. El se plecă și ridică o țesulcă neagră, o deschise, și ce se vîdî! Într'o parte erau numai galbini și în cealaltă hîrtii. El deschise o hîrtie și vîdî numele lui Lazar Marin. Acum scia a cui este. Se temea să se ducă cu dînsa la scoală și chiar și acasă la el, se nu creață bătrînul, că s'a pierdut ceva. Așadar se puse pe prispă și așteptă.

Deodată îl vîdî pe moșneag, că ese dintr'o cămăruță, care o avea aproape de casă. El părea foarte spîriat și se uita în toate părțile. „Ce cauți?“ îl întrebă pe băiat cu un ton aspru. Copilul scoase răpede țesulca și i-o întinse.

— „Eată ce am găsit la ușa d-tale!“

— „Și m'ai așteptat ca se 'mi-o dai?“

— „Da“.

— „Bine!“ — dăse bătrînul, apoi luă țesulca și intrînd în casă murmură: — „Nu m'am înșelat, — e cinstit până în fundul inimii“.

Preotul nu este director scoalei, el trebuie să înțeleagă mai pe sus și această chemare, în care cei mai mulți sunt inferiori învățătorilor. S'au aplaudat reuniunile învățătorilor români, în care, desi sunt la început, ei fac progrese de laudat. Vedem pe unii, că au cetit pe pedagogii cei mai renumiți, pe alții, că au lucrat și au publicat opuri, ear' pentru alte cărți necesare scoalei s'au făcut premii; oare pentru preoți să nu fie astfel de mijloace neapărat trebuincioase?

Îmbunătățirea stării materiale a preoților încă reclamă, ca ei prin ei să se îngrijească a se ajuta. Ei au făcut ce au putut pentru alții, ear' pentru sine nimic. Vai de vedușele și de orfanii preoților!

Eată îndemnurile, care au împins preoțimea din tractul I al Brașovului să iie în o conferință cu unanimitate concludus, să se formeze o asociațiune a preoților pentru desvoltarea intelectuală și ajutorarea materială. S'a fost ales o comisiune de 7, care a lucrat proiectul de statute.

(Va urma.)

Cronică.

Pentru primirea principelui de coroană Rudolf se fac mari pregătiri în capitala Munte-negrului, Cetinie.

*

Soarea de dans. Postul încă își are plăcerile lui nevinovate. Publicul orășenesc cu deosebire vor dăce unii, nu pare dispus a se ține de s. s. canoane, și nici că e cu puțință a înăduși inima tinerească doritoare de joc. "Ți-e drag a privi tinerele inimi vesele, cum caută cu sburdălnicie a-și legăna dușoia sufletului. Post? Au lipsă oamenii trecuți preste desfetările senine ale vieții. Timpul trece și grijele nu întârzie a veni. Tinerii academici români de aci au încercat a-și măsura dorul inimii și au aranjat a seară o soarea de joc, restrângându-se a proba deocamdată, dacă inimile tinere voiesc să-și folosească timpul scurt a visului tinereții. Soarea, a succes preste așteptare ca o petrecere familiară, abia câtră oarele 4 din dimineață cerul domnișoarelor s'a gândit de casă — și negreșit că animația din tot decursul jocului îi îndreptătesce pe tineri a spera că nime nu s'a dus neîndesulit, grație bunei dispozițiuni a gingașelor domnișoare. Astfel de petreceri sunt de lege totdeauna mai vesele ca balurile de elită tocmai din cauză că ele izvoresc din buna plăcere și se arangează cu focul tinereții. Dar' tocmai fiindcă petrecerea a fost fără de sgomot, — cum se cuvine în post, — rău s'ar dăce, dacă s'ar dăce, că serata a intrat în conflict cu sfințele canoane. Fără de sgomot chiar și nuntă este iertată în post.

*

Reuniunea de patinare. P. t. membrii ai Reuniunii de patinare sunt recercați de comitet, a-și lua patinele depuse la servitorii Reuniunii în timpul din 5 până 7 l. c. st. n. dela 8—12 oare a. m. și dela 2—5 oare p. m.

*

Un cuvânt al ministrului de comunicațiune. Sub acest titlu cetim în „Budapester Tagblatt” următoarea notă istorioară: „Baronul Kemény, ministrul nostru de comunicație, după cum se știe, e un om foarte înțelept. Fiecare dintre sentențele sale e vrednică să fie păstrată

Băiatul alergă într-o fugă la școală, bucurios, că găsisse banii moșneagului.

Venise ajunul St. Nicolae. În casa ferarului se micșuraseră bucățelele de mămăligă, pe care o mâncau de mult goală.

Ferarul găsisse pe câteva țile de lucru, tăia lemne. Însă frigul și oboșala făcū de i se obrinti mâna din nou. — Doctorul îi spuse, că dacă nu voiesc să peardă toată mâna, ba poate și brațul, să stee liniștit. — Liniștit! — Când veți, că se școală copiii flămânzi dela masă!

În ajunul St. Nicolae veți Miriță pe mama lui cum plângea cu capul înfundat într-o perină. — El chemă pe ceilalți copii de oparte și toți eșiră din casă. — „Haide să mergem la mătușă noastră. — Trebuie să ne ajute” — le dăse el. — „Îi vom face vreo slujbă, și ea ne va da câteva bucățele de lemne și vr'o câțiva bani, ca să luăm ceva pentru mama, care nu se pare bolnavă. — Trebuie să mănânce ceva mai bun.”

Ei plecară. — Ca să meargă la mătușă lor, trebuiau să treacă pe la casa lui Lazar Marin, când ajunseră drept la ușă, îl vedură ședend pe prag cu cățelul său în brațe.

— „Unde vă duceți copii?” — îi întrebă. — „La sora tatei” răspunde Mitriță voios. — „Mergeți degrabă, să nu înserați.”

(Va urma.)

pentru vecie. Din întâmplare am ajuns astăzi la cunoștința unei declarațiuni a ministrului de comunicațiune, pe care nu ne este iertat a o tăinuși dinaintea cetitorilor noștri. Baronul Kemény a călătorit adică în zilele mai recente în un ținut din Ungaria-de-sus, unde se lucră de present la o cale ferată. Inginerul, care avea misiunea de a-i servi Excelenței Sale ca cicerone a observat la un punct: „Mi-e teamă, că aci pragurile vor fi stricate de șoareci de câmp”. Ministrul a privit la tinerul om și a dăce: „Procură-ți câteva mâțe și atunci șoarecii nu vor pute face daună”. Tinerul inginer a rămas uimit. La acest „remediu de casă” el n'a fost cugetat. Dar' cu astfel de mijloace de casă, va ajuta baronul Kemény căii ferate de stat ungare. Noroc!”

*

Scene din procesul Verhovay. După cum cetitorii foii noastre știu deja din telegramele din numerii precedenți ai „Tribunei” deputatul și redactorul diarului „Függetlenség”, Iuliu Verhovay a fost condamnat pentru defraudarea banilor adunați pe seama Ciangăilor la temniță de 1½ an, ear' fratele său Ludovic Verhovay la temniță pe dece luni. Sentența judecătorească s'a publicat în 2 l. c. n., cu care ocaziune la tribunalul din Buda s'au întâmplat scene turbulente. Despre aceste scene „Neues-Pester Journal” raportează:

Când președintele Tholdt a ajuns cu cetirea sentenței până la pasagiul despre mësut rarea pedepsei, Iuliu Verhovay a trântit impetuș condeiul de mësut, la care ședea precând fratele său Ludovic Verhovay a sărit în sus, și-a pus pălăria pe cap și a eșit din sală. Pe coridor Ludovic Verhovay a erupt o nedumerire grozavă înjurând asupra sentenței, a judecătorilor în timpul ce președintele cetia motivele. După cetirea motivelor președintele a dispus să cheme înăuntru și pe Ludovic Verhovay și le-a adresat amândurora întrebarea: dacă voiesc să se folosească de dreptul de apelațiune. Iuliu Verhovay s'a ridicat și a dăce: „Așa de drept să vă judece D-șeu precum m'ați judecat pe mine. La aceste președintele se ridică, face semn cu mâna și voiesc să-l facă atent pe Varhovay, ca să se liniștească. Verhovay a strigat cu voce răgușită: „Coloman Tisza serbează iubileul de 10 ani al domăiei sale cu o adevărată faptă mișelească.

Srigătul pătămă a deșteptat în public o senzațiune foarte mare. Președintele, care precum se vede, nu a priceput fiecare cuvânt singuratic, a observat cu voce ridicată: „Taci!” Te provoc a fi liniștit!”

Iuliu Verhovay a răspuns pe scurt: „Eu apelez!” A năvălit apoi afară trântind ușa cu vehemență mare. Ludovic Verhovay a dăce simplu: Eu apelez, și-a pus pălăria pe cap și a urmat pe fratele său trântind și el ușa.

Publicul a năvălit afară din sală și pe coridor se petreceau acuma scene, ca și cari nu s'au mai pomenit într'un local judecătorec. Vreo câțiva aderenți de ai lui Verhovay strigau afară de „să trăiască Verhovay!” încă și „jos cu mișei!” Judecătorii sunt oameni de nimic, la furci cu judecătorii! Verhovay a luat pălăria și a mulțumit credincioșilor sei pentru demonstrațiune. Cam vreo 20—30 persoane au strigat de odată: „Verhovay aparține națiunei, și nu ucigașilor națiunei!” La ce Verhovay asemenea unui echo a răspuns: „Nu mă vor omori ei. Eu știu, că aceea o voiesc. Voi apela la atotputernicul!”

Tunetele și sbierăturile cele mari pe coridor se măriau mereu. Atunci a eșit vice-președintele tribunalului, Ioan Kriszt afară și a strigat câtră mulțimea turbulentă: La moment părăsiți localul, căci la din contră voi lua măsurile cele mai stricte. Totodată a grăbit domnul de Kriszt în jos spre a comanda pe păzitorii înarmați ai tribunalului, ca să curătească curtea de gunoiu. Massele însă au năvălit în urma lui pe poartă afară, și vedend pe Verhovay suind într-o birje, i-au strigat din nou „eljen”-uri.

Judele Dr. Keri, care la anul unui astfel de sgomot încă a eșit afară, a dăce câtră nise domni, cari erau de față: „Așa se stimează starea de jude?” — „Ce”, sbieră un tiner — un colaborator al diarului „Függetlenség” cu numele Emil Szemneec — „stima? trebuie spânzurați pe mișei aceia!”

Dr. Keri a prins de mână pe Szemneec și i-a dăce: „La moment te voi arăta!” „Cu ce drept?” întrebă Szemneec „Sunt jude!” Szemneec a îngălbinit și a început a fugi mănăcând pământul. Dr. Keri a făcut despre casul acesta arătare la procurorul de stat.

Când ajunseră frații Verhovay la pod, le eșise în cale un echipag cu patru cai albi, decorați cu bete tricolor-unguresci, care a fost anume luată în bir, de a duce pe Iuliu Verhovay pe „absolutiv” prin oraș acasă. Un domn de lîngă Verhovay a dat semn vizitiului spunându-i că acum au trecut toate.

*

Un nou furt de postă. În zilele aceste s'a observat la posta principală din Viena, perirea unui saculeț, care s'a expedit din Bucuresci. Saculețul a conținut bani și hârtii de valoare în preț de 16.384 franci. Saculețul s'a expedit via Bucuresci-Alba-Iulia-Arad, și în urma cercetărilor s'a constatat, că acela a perit la Szolnok. Un servitor și mai mulți func-

ționari sunt suspendați din oficiu și s'a introdus cea mai strictă cercetare.

*

În Nicolinț lîngă Biserica-albă, a isbucnit în casa lui Nicolae Jurca foc. Fiind fiară la ferestri, locuitori n'au putut scăpa din casă, prefăcându-se cu toții, în număr de cinci, în scum.

*

Carmen Sylva. „Românului” i se serie din Viena, că d. Fr. Salles, care a tradus împreună cu doamna Salles „Povestele Peleşului”, a sfîrșit și trâmă la Paris, spre a se tipări, manuscrisul unei noue cărți, care va conține traducțiunea „Unei rugăciuni” și a „Nuvelor” lui Carmen Sylva. Cartea va avé și o biografie a Augustei scriitoare, lucrată după „Aus Carmen Sylvas Leben, „de d-na bar. de Stackelberg.

*

O catastrofă groaznică s'a întâmplat alaltăieri noaptea în orașul italian Cosenza, parte omorîndu-se, parte rănînduse la vre-o 70 persoane prin surparea unei case. Dece persoane s'au scos moarte, dintre cei scăpați douăzeci persoane au fost greu și patru-deci mai ușor rănite.

*

Teatrul național din Washington a ars în 27 Februarie. Dauna e de 150,000 dolari.

Academia română.

Programa

Lucrărilor sesiunii generale din anul 1885.

1. Raportul secretarului general despre activitatea Academiei și a secțiunilor în decursul anului încetat. (Art. 17 statute și art. 12 regulament.)

2. Alegerea comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute de delegațiune în decursul anului încetat, — a comisiunii pentru cercetarea compturilor din anul încetat și pentru combinarea bugetului de anul 1885—1886. (Art. 27 regul.)

3. Darea de seamă a dlui Hașdeu despre lucrarea Marelui Etimologic al limbii române.

4. Discursul de recepție al dlui Florian Porcius și răspunsul dlui Dr. D. Brândză.

5. Raportul comisiunii însărcinate cu cercetarea cărților intrate la concurs pentru marele premiu Năsturel de 12.000 lei și premiul Eliade de 5000 lei.

6. Raportul comisiunii însărcinate cu cercetarea lucrărilor delegațiunii în decursul anului 1884—1885. (Art. 27 regul.)

7. Raportul asupra stării financiare a Academiei (art. 7 lit. b statute.)

8. Cestiunea ortografiei. Continuarea discuțiunii asupra lui u mut final.

9. Determinarea subiectelor de pus la concurs pe anii viitori. (Art. 7 lit. a statute.)

10. Determinarea subiectului ce este a se pune la concursul premiului Heliade-Rădulescu de 5000 lei pentru anul 1888. (Art. 95 regul.)

11. Alegerea unei comisiuni pentru cercetarea colecțiunilor de arii populare române, cari se vor presenta la concursul premiului Heliade-Rădulescu de 5000 lei pe anul 1886.

12. Alegerea comisiunii de 9 membri pentru cercetarea publicațiunilor ce vor intra la concursul premiilor anuale în anul viitor 1885. (Art. 7 lit. c statute.)

13. Raportul comisiunii bibliotecii.

14. Formarea bugetului pe anul 1885—1886. (Art. 7 lit. m. și art. 40 statute.)

15. Dispozițiuni pentru facerea unei nouă edițiuni a „Istoriei Românilor în epoca lui Mihail Vodă Viteazul de N. Bălcescu.”

16. Alegeri de membri onorari și corespondenți.

17. Propuneri diverse din partea secțiunilor și a membrilor.

18. Alegerea delegațiunii pe anul viitor 1885—1886. (Art. 7 lit. i. și art. 15 statute.)

19. Raportul secretarului general asupra lucrărilor sesiunii generale. (Art. 12. regul.)

Raportul secretarului general

asupra lucrărilor Academiei române în decursul anului 1884—1885.

Domnilor colegi!

Am onoare a vă presenta relațiunea lucrărilor Academiei și a delegațiunii în decursul anului academic expirat.

Înainte de toate țin a vă asigura, că Academia nu a suferit nici o pierdere însemnată în urma nefastului incendiu, întâmplat chiar în timpul sesiunii generale trecute. Neorînduială, în care au fost atunci aduse colecțiunile noastre a încetat îndată după închiderea sesiunii, căci încă în vacanța Pascilor s'au pus în ordine biblioteca, colecțiunea manuscriselor și a documentelor, ear' Academia și-a putut ține ședințele ordinare în localul său. Făcându-se apoi cercetare amănunțită, s'a aflat că pierderea suferită de biblioteca Academiei cu acea ocaziune este de 133 diferite broșuri, din cari multe se află în alte exemplare în biblioteca noastră; în total o pierdere cu totul neînsemnată. Mai multe amănunte în această privință ni se vor comunica de comisiunea bibliotecii prin raportul său anual.

Singura colecțiune, care nu s'a pus încă în orînduială este colecțiunea numismatică. Causele

sunt două: întâiu greutatea de a clasifica din nou o colecțiune de monete adusă în disordine, și a doua lipsa de spațiu, căci armoriul de astăzi nu mai poate conține colecțiunea noastră.

În acest loc am durerea de a vă comunica scirea întristătoare despre moartea distinsului și cunoscutului filo-român Ubicini, membru onorar al Academiei. Simțemintele lui de simpatie pentru Români și îndelungata lui activitate pentru binele națiunii noastre, sunt de toți cunoscute. Prin moartea lui am perdit unul din vechii luptători pentru înaintarea politică și culturală a Românilor.

I. Ședințele ordinare de preste an.

Ședințele săptămânale ale Academiei s'au ținut regulat și au fost ocupate cu diferite cestiuni științifice și administrative.

1. Ședințele dela 15 și 22 Iunie au fost ocupate cu lungi discuțiuni asupra unei propuneri formulată de colegul nostru dl Odobescu și trimisă Academiei de ministerul instrucțiunii publice. Propunerea aceasta era de a se face în capitala noastră în toamna viitoare întrunirea congresului internațional de antropologie și arheologie preistorică. Cu ocaziunea discuțiunii acestei propuneri, am constatat cu toții nesuficiența mișcării literare și științifice în țeară la noi, și din această cauză ne-am vedut în nepuțință de a aduna la noi pe învățații Europei și a-i primi în mod demn și onorator pentru țeară. În răspunsul dat ministerului instrucțiunii publice, prin care i s'a comunicat părerea Academiei, am atras toată atențiunea guvernului asupra relei stări de lucruri, în care ne aflăm în privința științifică și asupra necesității de a se da un impuls solid studiilor științifice în general și celor privitoare la țeara noastră în particular.

2. În ședința publică dela 1 Iunie, d-nul coleg B. P. Hașdeu, conform decisiunii luate în sesiunea generală trecută, a prezentat programa lucrată de d-sa pentru adunarea datelor limbistice din graiul viu al poporului pentru a se ajuta la facerea marelui dicționar etimologic al limbii române, cu lucrarea căruia este însărcinat. D-sa a arătat marea importanță ce au cercetările de acest fel și rezultatele bogate ce produc ele.

3. În aceeași ședință dl membru corespondent Gr. G. Tocilescu a făcut o relațiune despre descoperirile epigrafice din Dobrogea precum și despre starea de atunci a săpăturilor dela Adam-Clissi.

4. În ședința publică din 14 Decemvrie, P. S. S. Episcopul Melchisedec a cetit un memoriu istoric asupra bisericii Trei-Ierarchi din Iași.

5. În ședința dela 1 Februarie P. S. Sa a cetit un memoriu despre „excursiunea făcută în Bulgaria.”

6. În ședința dela 15 Februarie dl Hașdeu a cetit ca specimen din *Magnum Etymologicum Romaniae*, articolul privitor la cuvântul ariciu.

7. În ședințele ordinare săptămânale Academia a fost ținută continuu în curent cu mersul lucrărilor, cari se făceau în urma decisiunilor luate în sesiunea generală trecută.

8. Dl coleg Florian Porcius a prezentat discursul său de recepțiune, care are a se ceti în sesiunea aceasta. Cu răspunsul s'a însărcinat dl Dr. D. Brândză.

(Va urma.)

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Viena, 5 Martie n. (Telegr. orig. a „Tribunei.”) Deputațiunea arhidiecesei greco-orientale române în cauza ajutorului de stat pentru cler a fost astăzi primită în audiență de Maiestatea Sa, care a primit prea grațios representațiunea consistorului și a distins pe fie-care dintre membrii deputațiunii adresându-i întrebări.

Budapesta, 5 Martie n. Casa deputaților a acceptat aproape fără desbatere proiectele de lege privitoare la înarticulararea convențiunii pentru scutirea cablului submarin și culturai vermilor de mătase. Ministrul-president așterne o resoluție relativ la deputația regnicolară. Mâne se începe discuția despre regularea Dunării pe distanța Dévény-Radvany.

Washington, 5 Martie n. Presidentul Cleveland fiind instalat pledează în adresa sa de introducere câtră cetățenii Americii pentru economie pe terenul administrațiunii; accentuează de a nu se abate dela politica de pace, a nu lua parte la certele și năsuințele străine din alte continente, și a respinge amestecul străin în afacerile Statelor-Unite; recomandă tractarea dreaptă a Indianilor și scutirea drepturilor străinilor.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— În 14 Martie a. c. realitățile lui E. Pető la tribunalul din Oradea-mare.

— În 17 Martie a. c. realitățile lui Iosif Lótos la tribunalul regesc din Seghedin.

— În 27 Martie a. c. realitățile lui Ioan Pap la tribunalul reg. din Seghedin.

Edicte:

— Din partea tribunalului din Arad se provoacă toți aceia, cari au oare-cari drepturi de pretensiune la averea lui Ionás Haas reposat în Viena, a 'și-le insinua în 45 de zile.

— Din partea tribunalului din Arad se provoacă toți aceia, cari au oare-cari drepturi de pretensiune la averea imobilă a lui George Mădărășan, a 'și-le insinua în 45 de zile

— Din partea tribunalului din Arad se provoacă toți cari au oare-cari drepturi de ereditate la averea imobilă a Persidei Isakov, a 'și-le insinua în 45 de zile.

Concursuri:

— Un post de al doilea sub-notar la judecătoria cercuală din Cobalm. Concursurile sunt a se trimite în 4 săptămâni la presiul tribunalului din Elisabetopol.

— Un post de scriitor cu salariu 500 fl. și 100 fl. bani de cuartir la tribunalul din Alba-Iulia. Concursurile sunt a se trimite în 4 săptămâni la presiul tribunalului de aci.

— Un post de sub-jude reg. la judecătoria cercuală din Oravița. Concursurile sunt a se trimite în 4 săptămâni la presiul tribunalului din Biserica-albă.

Bibliografie.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici 12 coale tip. broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 15 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 15 bani.
- Nr. 4. **Piperuș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu-legean.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.

Nr. 8. **Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 40 bani.

Nr. 9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vândătorilor se dă rabatul cuvenit.

Sciri economice.

Impozitul asupra venitului în Franția. Impozitul asupra venimisiunilor între via imobilelor cu titlu oneros este prevăzut în bugetul anului 1885 pentru suma de 128 milioane 300,000 lei

Această ușurare se va întinde și la proprietatea urbană; dar trebuie să dea înapoi deocamdată Statului. Nu poate fi vorba de suprimarea impozitului, dar numai de îndreptarea lui. Un impozit cu totul propriu de a asigura această remaniere este impozitul asupra venitului, deja stabilit mai în toate statele Europei.

Acest impozit, mai târziu, va face parte din organizațiunea franceză financiară permanentă.

S'a propus un impozit asupra tuturor veniturilor, fără altă excepțiune decât aceea rezultând din sărăcie, fixat la 7 pentru 1000.

Venitul total al Franției este prețuit la o sumă variind între 25 și 35 de miliarde. Acceptând ridicarea minimă, impozitul ar produce 1,751 milioane. Cheltuielile de percepere încredințate serviciului existent vor fi aproape nule. Acest impozit deci ar pute ajunge să compenseze pierderile ce ar aduce suprimarea impozitului asupra trans-miterii între via a proprietății imobiliare cu titlu oneros.

Curierul financiar din România dă următoarele prețuri de vânzare a sării pentru export în Bulgaria:

40 lei tona sare de Doftana sau sare ordinară de Slănic, predată pe cântar la Giurgiu și la Galați;

45 lei tona sare aleasă de Slănic, predată pe cântar la Giurgiu;

47 lei tona sare măcinată, în saci, predată pe cântar la Giurgiu.

Trageri de losuri.

Împrumutul de stat din 1864. În 2 Februarie n. fiind tragerea de losuri a împrumutului de stat din anul 1864, s'au tras 27 serii, și anume seriile: 23, 98, 191, 513, 519, 563, 717, 791, 843, 917 955, 1439, 1587, 1588, 1675, 1681, 1727, 1871, 1893, 2230, 2600, 2765, 2777, 2792, 2800, 2984 și 3007. Din aceste serii sortite s'au tras următoarele câștiguri mai mari, și anume câștigul principal de 150.000 fl. seria 519 Nr. 52; al doilea de 20.000 fl. seria

2800 Nr. 59; al treilea de 10.000 fl. seria 2777 Nr. 73; mai departe au câștigat câte 5000 fl. seria 1587 Nr. 27 și seria 3007 Nr. 61; câte 2000 fl. seria 1681 Nr. 61 și seria 1727 Nr. 69; câte 1000 fl. seria 98 Nr. 27, seria 791 Nr. 15 și seria 919 Nr. 58; câte 400 fl. seria 23 Nr. 8, 13 și 69; seria 98 Nr. 3; seria 191 Nr. 63; seria 514 Nr. 21; seria 563 Nr. 42, 47, 88 și 98; seria 717 Nr. 91; seria 791 Nr. 34, 47, 51 și 88; seria 919 Nr. 85; seria 955 Nr. 36 și 45; seria 1587 Nr. 30; seria 1588 Nr. 35; seria 1675 Nr. 2 și 20; seria 1681 Nr. 71, 78 și 96; seria 1727 Nr. 56; seria 1893 Nr. 48; seria 2230 Nr. 69; seria 2765 Nr. 58 și 73; seria 2777 Nr. 8 și 98; seria 2792 Nr. 22, 37, 48 și 96; seria 2800 Nr. 9 și 40; seria 2984 Nr. 32; seria 3007 Nr. 22. Toți ceilalți numeri, cuprinși în seriile mai sus citate, au câștigat câte 200 fl.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta
dela 4 Martie st. n.

Grâu (din Banat): 72—75 Kilo fl. 8.20 până 8.60
76—81 Kilo fl. — până —, (lungă Tisza) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 8. — până 8.55, (de Pest) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 7.90 până 8.45, (de Alba-Regală) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 7.90 până 8.55, (de Bacska) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. — până —, (din Ungaria de nord) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 7.70 până 8.20.

Săcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 7.10 până 7.40
Orđ (nutreț): 60—62 Kilo fl. 6.50 până 6.85; (de berărie) 62—64 Kilo fl. 7. — până 9.60

Ovșes (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.75 până 7. —.

Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.65 până 5.75; de alt soi fl. 5.55 până 5.60.

Rapița fl. 11.50 până 12.75; de Banat fl. 11.25 până 12. —.

Mălaiu (unguresc): fl. 5.80 până 6.25.

Timpul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.10 până 8.11 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 8.64 până 8.65.

Săcara (primăvară) — Kilo fl. 8.80 până —.

Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.71 până 5.73.

Rapița (August—Septembrie) fl. 12.5/8 până 12.5/8.

Spirit (brut) 100 L. fl. 26.50 până 27. —.

Bursa de București.

Cota oficială dela 4 Martie st. n. 1885.

Renta amort. (5%)	Cump.	94.	vënd.	95.
— Rur. conv. (6%)	—	91.	—	91.
Act. de asig. Dacia-Rom.	—	282.	—	289.
Banca națională a României	—	1199.	—	1260.
Impr. oras. București	—	31.	—	32.
Impr. mob. Rom.	—	193.	—	—
Act. de asig. Națională	—	200.	—	220.
Serisuri fonciare urbane (5%)	—	83.1/2	—	84.
Societ. const.	—	225.	—	236.
Schimb 4 luni	—	—	—	30.
Aur	—	12.1/4	—	12.3/4

Bursa de Budapesta

din 4 Martie st. n. 1885.

Renta de aur ung. 6%	—
" " " " 4%	98.10
" " " " 5%	94.30
Împrumutul căilor ferate ung.	147. —
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	99. —
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 2-a (emisiune)	121.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 3-a (emisiune)	109.50
Bonuri rurale ung.	103. —
" " " cu cl. de sortare	102.25
" " " bănațene-timișene	102.25
" " " cu cl. de sortare	102.25
" " transilvane	102. —
" " croato-slavone	101.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.75
Împrumut cu premiu ung.	119. —
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	119. —
Renta de hârtie austriacă	83.70
" " argint austriacă	84.10
" " aur austriacă	108.25
Losurile austr. din 1860	138.75
Acțiunile băncii austro-ungare	865. —
" " de credit ung.	314. —
Argintul " " " austr.	305.10
Serisuri fonciare a le institut. de cred. și ec. „Albina“	101. —
Galbeni împărătesci	5.79
Napoleon-d'ori	9.78
Mărci 100 imp. germane	60.40
Londra 10 Livres sterlinge	124.10

Bursa de Viena

din 4 Martie st. n. 1885.

Rentă de aur ung. 6%	—
" " " " 4%	99. —
" " " " 5%	94.30
Împrumutul căilor ferate ung.	147.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	99.10
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 2-a (emisiune)	122. —
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	109. —
Bonuri rurale ung.	103. —
" " " cu cl. de sortare	102.50
" " " bănațene-timișene	102.50
" " " cu cl. de sortare	102.50
" " transilvane	102.40
" " croato-slavone	103. —
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	—
Împrumut cu premiu ung.	119.25
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	119. —
Renta de hârtie austriacă	83.75
" " argint austriacă	84.30
" " aur austriacă	108.35
Losurile austr. din 1860	138.80
Acțiunile băncii austro-ungare	868. —
" " de credit ung.	314. —
Argintul " " " austr.	304.80
Galbeni împărătesci	5.80
Napoleon-d'ori	9.80
Mărci 100 imp. germane	60.50
Londra 10 Livres sterlinge	124.20

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				Budapesta—Arad—Teiuș			Teiuș—Arad—Budapesta			Copșa mică—Sibiiu				
	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren acelerat		Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	
Viena	8.25	8.35	3.30	București	7.15	—	—	Viena	8.25	8.35	Teiuș	2.39	9.50	Copșa mică	11.10	2.20	6.41	3.20
Budapesta	8.00	6.55	9.45	Predeal	1.09	—	—	Budapesta	8.00	6.55	Alba-Iulia	3.40	10.42	Șeica mare	11.40	2.56	7.11	3.50
Szolnok	11.24	10.55	12.18	Timiș	1.33	—	—	Szolnok	11.14	12.28	Vințul de jos	4.04	11.09	Loamneș	12.23	3.45	7.54	4.33
P. Ladány	2.01	2.04	1.59		2.06	—	—	Arad	3.35	5.30	Șibot	4.35	11.43	Ocna	12.57	4.25	8.25	5.04
Oradea-mare	4.11	5.13	3.20	Brașov	2.16	6.30	5.45		4.00	6.20	Orăștia	5.02	12.13	Sibiiu	1.20	4.51	8.48	5.27
	4.21	9.37	3.25		2.44	7.09	6.28	Glogovaț	4.16	6.39	Simeria (Piski)	5.44	1.22					
Vărad-Velencze	4.29	9.45	—	Feldioara	3.03	7.41	7.07	Gyorok	4.47	7.19	Deva	6.05	1.48					
Fugyi-Vásárhely	4.40	9.59	—	Apatia	3.18	8.09	7.36	Pauliș	5.02	7.39	Branicica	6.34	2.21					
Mező-Telegd	5.02	10.28	3.56	Ágostonfalva	3.51	8.53	8.34	Radna-Lipova	5.25	8.11	Ilia	7.01	2.54					
Rév	5.46	11.41	4.31	Homorod	4.51	10.18	10.22	Conop	5.57	8.49	Gurasada	7.15	3.09					
	6.09	12.15	—	Hașfalău	5.11	10.55	11.14	Bérvaza	6.18	9.18	Zam	7.49	3.48					
Bratca	6.27	12.48	—	Sighișoara	5.39	11.36	12.07	Soborșin	7.11	10.27	Soborșin	8.32	4.37					
Bucia	6.52	1.48	5.28	Elisabetopol	6.00	12.11	12.43	Zam	7.48	11.18	Bérvaza	9.19	5.30					
Ciucia	7.32	3.21	6.01	Copșa mică	6.29	12.35	1.23	Gurasada	8.22	11.57	Conop	9.40	5.58					
Huedin	7.51	3.54	—	Micăsasa	—	12.54	1.42	Ilia	8.40	12.27	Radna-Lipova	10.16	6.38					
Stana	8.12	4.34	—	Blaj	7.02	1.29	2.17	Branicica	9.02	12.57	Pauliș	10.32	6.56					
Aghirș	8.24	4.52	—	Crăciunel	—	1.45	2.33	Deva	9.32	1.45	Gyorok	10.48	7.15					
Ghirbău	8.38	5.11	—	Teiuș	7.38	2.26	3.13	Simeria (Piski)	10.12	2.58	Glogovaț	11.17	7.48					
Nedeșdu	8.57	5.40	7.08	Aiud	7.55	2.48	3.38	Orăștia	10.47	3.46	Arad	12.32	8.05					
	9.23	6.00	7.18	Vințul de sus	—	3.12	4.06	Șibot	11.14	4.20		12.00	8.45	6.10				
Apahida	9.50	6.29	—	Uioara	—	3.19	4.14	Vințul de jos	11.46	5.06	Szolnok	4.00	2.10	7.27				
Ghirș	11.15	8.14	8.29	Cucerdea	8.24	3.36	4.53	Alba-Iulia	12.21	6.15	Budapesta	7.44	6.40	—				
Cucerdea	12.04	9.49	8.53	Ghirș	8.48	4.10	5.45	Teiuș	12.53	7.00	Viena	6.05	—	—				
Uioara	12.12	9.58	—	Apahida	—	5.39	7.51											
Vințul de sus	12.19	10.07	—		10.08	5.59	8.18	Simeria (Piski)—Petroșeni			Arad—Timișoara							
Aiud	12.45	10.42	9.17	Cluj	10.18	6.28	8.00											
Teiuș	1.15	11.32	9.40			6.54	8.34											
Crăciunel	1.44	12.03	—	Nedeșdu	—	7.10	8.59											
Blaj	2.00	12.24	10.12	Ghirbău	—	7.25	9.35	Simeria	6.00	3.25	Arad	6.00	12.30					
Micăsasa	2.34	12.43	—	Aghirș	—	7.49	10.16	Streiu	6.41	4.02	Aradul nou	6.26	12.54					
Copșa mică	2.52	1.22	10.45	Stana	—	—	—	Hațeg	7.31	4.50	Németh-Ságh	6.51	1.19					
Mediaș	3.27	2.24	11.07	Huedin	11.33	8.11	11.04	Pui	8.24	5.36	Vinga	7.28	1.50					
Elisabetopol	4.01	3.06	11.29	Ciucia	12.06	8.52	12.17	Crivadia	9.11	6.21	Orczifalva	7.49	2.12					
Sighișoara	4.50	4.17	12.15	Bucia	—	9.11	12.47	Banița	9.55	7.00	Merczifalva	8.09	2.30					
Hașfalău	5.08	4.51	12.30	Bratca	—	9.29	1.21	Petroșeni	10.24	7.29	Timișoara	8.58	3.15					
Homorod	6.47	7.07	1.32	Rév	12.51	9.52	2.05											
Ágostonfalva	7.36	8.10	2.04	Mező-Telegd	1.21	10.27	3.08	Petroșeni—Simeria (Piski)										
Apatia	8.09	8.46	2.24	Fugyi-Vásárhely	—	10.46	3.39											
Feldioara	8.41	9.20	2.44	Vărad-Velencze	—	10.56	3.55											
	9.20	10.15	3.15		1.49	11.04	4.06											
Brașov	—	—	3.25	Oradea-mare	1.54	11.14	7.30	Petroșeni	9.18	6.21	Timișoara	12.25	5.00					
Timiș	—	—	4.03	P. Ladány	3.14	1.47	11.05	Banița	9.56	6.59	Merczifalva	1.16	5.56					
Predeal	—	—	4.28	Szolnok	5.10	4.40	2.37	Crivadia	10.28	7.30	Orczifalva	1.34	6.16					
	—	—	—	Budapesta	7.30	7.44	6.31	Hațeg	11.42	8.44	Vinga	2.04	6.50					
București	—	—	10.25	Viena	2.00	6.05	7.54	Streiu	12.25	9.23	Németh-Ságh	2.25	7.11					
								Simeria	1.02	10.00	Aradul nou	2.54	7.44					
											Arad	3.10	8.00					

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.